

8. Не питай туй, кое-то го знаешъ.

Единъ селянинъ кара сѣно, а другъ иде на срѣща му. „Добра срѣща!“ — Далъ ти Господь добро. — „Що карашъ?“ — Дърва. — „Какви дърва, туй не е ли сѣно?“ — Ами чи като виждашъ, защо питашъ?

Чакъ като изминалъ до нѣйдѣ, нашии селянинъ, почесалъ са въ тилъ-тъ и рѣкалъ на себѣ си: „ачи пакъ наистина, кой дяволъ ма накара да питамъ?“

(Изъ книга для чтения, Падльсона). — До година пакъ!

Д. Енчевъ.